

(icke ens motsvarande de friexemplar, som 1845 afgingo till Postkontoren), samt att prenumerationen för innevarande år redan motsvarar den för 1845, så måste dessa underrättelser vara obehagliga. Ty deraf följer klarligen, att allmänheten likväl är vän till en publicitet, sådan Saima vill hafva den, ja större vän till denna, än till den H:fors Tidningar söka upprätthålla. Vi kallade beskedligt den sednare för det tanklösa pjollrets. H. T. hafva illa upptagit denna karakteristik, och själfva jemfört sitt innehåll med »Hoffmans blanksmörja.» Nå väl. Det är dock bevisadt, att allmänheten icke föredrager H. Ts. publicistiska blanksmörja framför den publicitet, som afhandlar landets allmänna angelägenheter.

H. S. B.

48 FINSKA LITTERATUREN GÖR DAG FÖR DAG ...

Saima n:o 10 14.III 1846

Finska litteraturen gör dag för dag långsamma men säkra framsteg. Dess sednaste alster är ett Bibliotek för utländsk skönlitteratur i Finsk öfversättning. Samlingen tituleras »Annikka,» och första häftet innehåller Almqvists »Kapellet.» Om valet äfven framdeles göres lika klokt, så skall denna samling blifva en lämplig läsning för det uppsexande qvinno släktet. Skola väl icke mödrar finnas nog ädelsinnade, att lära sina barn anse fosterlandets språk för något annat, än blott ett språk att tilltala domestiker? Ära åt den moder, som sätter denna skrift i en dotters hand. Äran skall dock vara hennes minsta belöning.

49 ÅNGBÅTSFARTEN PÅ VESTRA KUSTEN I FÖRHÅLLANDE TILL DESS VIKTUALIEHANDEL.

Saima n:o 10 14.III 1846

Ett Åbo blad yttrar i en uppsats, som förordar ångbåtsfart långsamt kusten af Bottniska viken, den förhoppning, att väl densamma kunde understödjas, genom viktualiehandeln från Österbotten, hvilken Förf. anser böra drifvas öfver Åbo till Petersburg. Saken låter icke så otrolig; men det gifvas dock många skäl att betvifla, det Förf:s förhoppningar skola realiseras.

Ett hufvudsakligt skäl är, att Österbotten är skepprikt och derföre icke i behof af fremmande fartyg. Tvärtom utgör det i Österbottens städer en viktigare omsorg att kunna erhålla last för de fartyg, hvilka vanligen förefinnas, än att erhålla fartyg för exporten. Väl må det sägas, att exporten af viktualier är för ringa att sysselsätta många af hvarje stads egna fartyg. Hvarje stad i Österbotten kunde dock, om blott förmonlig afsättning finnes, årligen utskeppa en, tvenne eller flera skonertlastar med viktualier; och detta ger tillsammans taget redan en betydlig fraktförtjenst. Med ett ord: der fartyg äro så billiga och finnas i öfverflöd, lærer man ogerna försända varor för frakt, minst för en jemförelsevis så dyr frakt, som den på ett ångfartyg betalas.

Långsamt den motsvarande Svenska kusten, hvars nordiga del har samma export och nära lika rikedom på timmer och skicklighet i skeppsbyggeriet som Österbotten, sysselsättas tvenne större ångfartyg af kusthandeln. Till en stor del beror deras profit af viktualietransport-